

ΥΛΙΚΑ ΑΓΑΘΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Ένα από τα θέματα που απασχολούν και σήμερα την ανθρωπότητα, ένα από τα προβλήματα που ανησυχούν τους ανθρώπους είναι εκείνο της οικονομικής ανάγκης. Η επιδίωξη του καθενός άλλοτε να αποκτήσει τα απαραίτητα για τη συντήρησή του, άλλοτε να αυξήσει τις δραστηριότητές του και να ενισχύσει τη θέση του στην κοινωνία. Η σχέση του ανθρώπου με το οικονομικό στοιχείο είναι εκείνη που αρκετές φορές δημιουργεί εθνικές ή κοινωνικές ανισότητες με συνέπειες και στη συμπεριφορά των ανθρώπων.

Το παράδειγμα του Κυρίου μας

Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, ο οποίος «δήλθεν ευεργετών», είναι Εκείνος που με τον ορθοτομούντα λόγο της διδασκαλίας Του έδωσε στον κόσμο τον κανόνα, τον ορθό τρόπο της χρήσεως και αξιοποιήσεως των υλικών αγαθών, κυρίως Δε της στάσεώς μας έναντι των πτωχών.

Την υπέρ των πτωχών διδασκαλία Του τεκμηρίωσε με την ίδια τη δική Του συμπεριφορά. Πτώχευσε για να πλουτίσει τον άνθρωπο. Έφθασε στο κατώτατο όριο της φτώχειας για να ανεβάσει τον άνθρωπο στο θησαυροφυλάκιο του ουρανού, «όπου κλέπται ου διορρύσουσι ουδέ κλέπτουσι». Χόρτασε με πέντε άρτους και δύο ιχθύς «πεντακισχίλιους άνδρας», ενώ ο ίδιος «ουκ έχει που την κεφαλήν κλίνει», καθ' ον χρόνον «αι αλώπεκες φωλεούς έχουνσι και τα πετεινά του ουρανού κατασκηνώσεις». Επίσης και στην εσατολογική διδασκαλία Του έθεσε την συνδρομή των πτωχών ως κριτήριο για την κληρονομία της Βασιλείας του Θεού, «επεινάσα και εδώκατέ μοι φαγείν... γυνός ήμην και περιεβάλετέ μοι».

Το κοινωνικό έργο της Εκκλησίας.

Το φιλόανθρωπο παράδειγμα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού ακολούθησαν, με συνέπεια στους λόγους και τα έργα τους, οι άνδρες και οι γυναίκες των Αποστολικών χρόνων. Εργαστήρια κοινωνικών υπηρεσιών αποτελούσαν οι πρώτες χριστιανικές κοινότητες, όπου η στέρηση θεραπευόταν από την αφειδή προσφορά των πιστών που κατείχαν περισσότερα αγαθά.

Το κοινωνικό έργο της Εκκλησίας βρέθηκε στην αποκορύφωσή του στα χρόνια του Βυζαντίου, όταν η χριστιανική διδασκαλία διέπνεε όλη την ζωή των κατοίκων. Πρότυπες μονάδες φιλοανθρωπίας, ακόμη και για τα σημερινά δεδομένα, αναπτύσσονται από την Εκκλησία στα Βυζαντινά χρόνια. Μοναδικό και ανεπανάληπτο μέσα στους αιώνες έργο η περίφημη «Βασιλειάδα», συγκρότημα φιλοανθρωπικών, κοινωνικών και παιδευτικών καταστημάτων, δημιούργημα του Μεγάλου Βασιλείου, κιβωτός την οποία τεχνούργησε η αδιάκριτη και ανιδιοτελής χριστιανική αγάπη.

Αλλά και στις ημέρες μας το κοινωνικό έργο της Εκκλησίας μας, αφανές πολλές φορές, άγνωστο για τους πολλούς, σύμφωνα με την ευαγγελική προτροπή, αποτελεί την σταθερή και βέβαιη καταφυγή και ελπίδα στην οποία προσβλέπει κάθε εμπερίστατος αδελφός μας. Η Ορθόδοξη Εκκλησία μας έχει να παρουσιάσει έναν Άγιο με το προσωνύμιο «ο Ελεήμων», τον Άγιο Ιωάννη, Πατριάρχη Αλεξανδρείας. Έχει ακόμη αναρίθμητες μορφές που διήλθαν απ' αυτόν τον κόσμο ακολουθώντας το παράδειγμα του παντελήμονος Κυρίου Ιησού Χριστού. Είναι η πίστη του «ελέους». Πόσο διαφορετικός θα ήταν ο κόσμος μας, πόσα προβλήματα θα είχαν επιλυθεί αν σ' όλα τα μήκη και πλάτη του κόσμου η ανθρωπινή νοοτροπία και οι ανθρωπίνες αποφάσεις διαπνέονταν από την φιλόανθρωπη αύρα της χριστιανικής διδασκαλίας;

Αρχιμ. Θ. Απ.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Κορ. θ' 6-11)

Ο καθένας ας δώσει ό,τι του λέει η καρδιά του

Αδελφοί, ο σπείρων φειδομένως φειδομένως και θερίσει, και ο σπείρων επ' ευλογίαις επ' ευλογίαις και θερίσει. Έκαστος καθώς προαιρείται τη καρδιά μη εκ λύπης ή εξ ανάγκης ιλαρόν γαρ δότην αγαπά ο Θεός. Δυνατός Δε ο Θεός πάσαν χάριν περισσεύσαι εις υμάς, ίνα εν παντί πάντοτε πάσαν αυτάρκειαν έχοντες περισσεύητε εις παν έργον αγαθόν, καθώς γέγραπται, «Εσκόρπισεν, έδωκε τοις πένησιν η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα». Ο δε επιχορηγών σπέρμα τω σπείροντι και άρτον εις βρώσιν χορηγήσαι και πληθύναι τον σπόρον υμών, και αυξήσαι τα γεννήματα της δικαιοσύνης υμών, εν παντί πλουτιζόμενοι εις πάσαν απλότητα, ήτις κατεργάζεται δι' ημών ευχαριστίαν τω Θεώ.

Μετάφραση της Αποστολικής περικοπής

Αδέλφια, εκείνος που σπέρνει με οικονομία, θα θερίσει και με οικονομία, και εκείνος που σπέρνει με αφθονία, θα θερίσει και με αφθονία. Ο καθένας ας δίνει ό,τι του λέγει η καρδιά του, όχι με λύπη ή αναγκαστικά, διότι ο Θεός αγαπά τον χαρωπό δωρητή. Και ο Θεός είναι δυνατός να σας χορηγήσει κάθε δώρο με αφθονία ώστε, έχοντες πάντοτε αυτάρκεια στο καθετί, να δίνετε με αφθονία για κάθε καλό έργο, καθώς είναι γραμμένο. «Σκόρπισε, έδωσε στους πτωχούς, η αγαθοεργία του μένει αιώνια». Εκείνος δε που χορηγεί σπόρο στον σπορέα και ψωμί για τροφή, θα χορηγήσει και θα πληθύνει το σπόρο σας και θα αυξήσει τους καρπούς της αγαθοεργίας σας, ώστε πλουτιζόμενοι με κάθε τρόπο θα μπορείτε να ασκείτε κάθε είδους γενναιοδωρία, η οποία δια μέσου ημών παράγει ευχαριστία στο Θεό.